

31972L0461

L 302/24

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1972 12 31

TARYBOS DIREKTYVA

1972 m. gruodžio 12 d.

dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai šviežia mėsa

(72/461/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

nustatytą laiką išbūtų Bendrijos teritorijoje, nebent paskirties šalis būtų padariusi išimtį ir apie tai pranešusi kitoms valstybėms narėms bei Komisijai;

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 ir 100 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi, norint išvengti epizootinių ligų išplitimo per mėsą, Bendrijoje neturėtų būti prekiaujama iš ūkio arba vietovės, kuriems, vadovaujantis Bendrijos taisyklėmis, buvo pritaikyti sveikatos apribojimai, įvežta šviežia gyvūnų mėsa;

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę,

kadangi reikėtų pasirūpinti, kad Bendrijos taisyklių neatitinkančiai šviežiai mėsei nebūtų suteiktas tose taisyklėse numatytas sveikumo ženklas;

kadangi 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai šviežia mėsa⁽¹⁾, su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais 1970 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva⁽²⁾, įgyvendinimas neturės norimo poveikio tol, kol Bendrijos vidaus prekybą trikdydys skirtingi valstybių narių sveikatos reikalavimai mėsei; kadangi siekiant panaikinti skirtumus, turėtų būti suvienodintos suinteresuotų valstybių narių sveikatos nuostatos, taikomos mėsei;

kadangi valstybėms narėms turi būti suteikta teisė uždrausti į jų teritoriją įvežti mėsą, jei ši neatitinka Bendrijos sveikatos nuostatų; kadangi vis dėlto siuntėjui jo paties arba jo atstovo prašymu turėtų būti leista susigrąžinti mėsą, jei nėra tam prieštaraujančių su sveikata susijusių priežasčių;

kadangi, siekiant gauti kuo tikslesnę informaciją apie gyvūnų, iš kurių buvo gauta į kitas valstybes nares siunčiama mėsa, sveikatos būklę, turėtų būti numatyta, kad tam tikrų rūšių gyvūnai

kadangi siuntėjui arba jo atstovui bei eksportuojančios šalies kompetentingoms institucijoms turi būti pranešta apie bet kokio uždraudimo arba apribojimo priežastis;

⁽¹⁾ OL 121, 1964 7 29, p. 2012/64.

⁽²⁾ OL L 239, 1970 10 30, p. 42.

kadangi valstybėms narėms turi būti suteikta teisė uždrausti įvežti į jų teritoriją šviežią mėsą iš tos valstybės narės, kurioje kilo epizootinės ligos protrūkis; kadangi atsižvelgiant į šios epizootinės ligos pobūdį bei ypatumus, toks draudimas gali būti taikomas mėsai iš eksportuojančios šalies teritorijos tam tikros dalies arba iš visos teritorijos; kadangi valstybės narės teritorijoje išplitus užkrečiamai ligai, būtina nedelsiant imtis reikiamų priemonių, neleidžiančių jai plisti; kadangi požiūris į tokių ligų keliamą pavojų bei būtinas apsaugos priemonės turėtų būti vienodas visoje Bendrijoje; kadangi dėl to 1968 m. spalio 15 d. įkurtas Veterinarijos nuolatinis komitetas⁽¹⁾ turėtų nustatyti kritiniu atveju taikomą Bendrijos tvarką, pagal kurią turi būti imamasi būtinų priemonių;

kadangi būtų pageidautina nustatyti šioje direktyvoje bendrą nediskriminavimo principą; kadangi, kol bus nustatytos konkrečios Bendrijos taisyklės dėl importo iš trečiųjų šalių, turėtų būti aiškiai nurodyta, kad kiekvienos valstybės narės trečiosioms šalims taikomas režimas neturėtų būti palankesnis už režimą, kuris pagal šią direktyvą taikomas prekybai tarp valstybių narių,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Ši direktyva taikoma Bendrijos vidaus prekybai naminių galvijų, kiaulių, avių, ožkų ir vienkanių gyvūnų šviežia mėsa.
2. Visos šių gyvūnų dalys, kurios yra tinkamos žmonių maistui, laikomos mėsa.
3. Visa mėsa, kuri nebuvo konservuojama, laikoma šviežia mėsa; tačiau šaldyta ir užšaldyta mėsa šioje direktyvoje taip pat laikoma šviežia mėsa.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

- a) *oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas* – tai valstybės narės pagrindinės kompetentingos institucijos paskirtas veterinarijos gydytojas;
- b) *eksportuojanti šalis* – tai valstybė narė, iš kurios mėsa siunčiama į kitą valstybę narę;
- c) *paskirties šalis* – tai valstybė narė, į kurią mėsa siunčiama iš kitos valstybės narės.

⁽¹⁾ OL L 255, 1968 10 28, p. 23.

3 straipsnis

Iš vienos valstybės narės teritorijos į kitos valstybės narės teritoriją gali būti siunčiama tik tokia šviežia mėsa, kuri atitinka šiuos reikalavimus:

- a) nepažeidžiant 6 straipsnio nuostatų, naminių avių, ožkų ar vienkanių mėsa turi būti tų gyvūnų, kurie išbuvo Bendrijos teritorijoje mažiausiai dvidešimt vieną dieną iki skerdimo arba nuo gimimo, jei gyvūnai yra gimę anksčiau nei prieš dvidešimt vieną dieną;
- b) tai neturi būti mėsa gyvūnų, užaugintų ūkyje arba vietovėje, kuriuose dėl sveikatos priežasčių pagal 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis⁽²⁾, su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1972 m. vasario 7 d. Tarybos direktyva⁽³⁾, 3 straipsnio 2 dalies b punktą taikomas draudimas dėl kilusios snukio ir nagų ligos, kiaulių maro arba kontagiozinio kiaulių paralyžiaus (Tešeno ligos), t. y. ligų, kurioms šie gyvūnai nėra atsparūs, protrūkiui;
- c) mėsa neturi būti iš skerdyklų, kuriose užregistruoti snukio ir nagų ligos, kiaulių maro arba kontagiozinio kiaulių paralyžiaus (Tešeno ligos) atvejai.

Kilus vienos iš šių ligų protrūkiui, valstybės narės užtikrina, kad Bendrijoje visiškai nebus prekiaujama mėsa, kuri, įtariama, yra užkrėsta.

4 straipsnis

Nepažeidžiant 3 straipsnio b punkto, šviežia kiaulių, avių ožkų mėsa negali būti siunčiama į kitos valstybės narės teritoriją, išskyrus tuos atvejus, kai šie gyvūnai nėra iš to eksportuojančios šalies ūkio, kuriam, kilus kiaulių, avių arba ožkų bruceliozės protrūkiui, dėl sveikatos priežasčių taikomas draudimas.

Toks draudimas turi galioti mažiausiai šešias savaites po to, kai buvo oficialiai užregistruotas paskutinis ligos atvejis.

5 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad 3 ir 4 straipsnio reikalavimų neatitinkančių gyvūnų šviežiai mėsai nebūtų suteiktas sveikumo ženklas, numatytas direktyvos dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai šviežia mėsa, I priedo IX skyriuje.

⁽²⁾ OL 121, 1964 7 29, p. 1977/64.

⁽³⁾ OL L 38, 1972 2 12, p. 95.

2. Nustačius, kad nebuvo laikytasi 3 ir 4 straipsnių, paskirties šalis gali uždrausti įvežti į jos teritoriją šviežią mėsą.

3. Tokiu atveju paskirties šalis, siuntėjo arba jo atstovo prašymu privalo leisti susigrąžinti visą šviežios mėsos siuntą, jei tai neprieštarauja sveikatos reikalavimams.

4. Paskirties šalies kompetentinga institucija gali įsakyti sunaikinti siuntą, kai draudžiama įvežti pagal 2 dalį ir atitinkamai eksportuojančioji šalis arba tranzito šalis neleidžia jos susigrąžinti.

5. Taikant šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodytas priemones, taikoma direktyvos dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis, 6 straipsnio 7 dalis.

6 straipsnis

1. Ši direktyva nedaro poveikio valstybėse narėse galiojančiomis taisyklėmis nustatytoms apeliacinėms procedūroms, susijusioms su kompetentingų institucijų sprendimais, numatytais šioje direktyvoje.

2. Kiekviena valstybė narė eksportuotojams, kurie negali įvežti šviežios mėsos pagal 5 straipsnio 2 dalį, gali suteikti teisę gauti veterinarijos eksperto nuomonę. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad veterinarijos ekspertai turėtų galimybę nustatyti, ar buvo įvykdytos 5 straipsnio 2 dalies sąlygos, prieš kompetentingoms institucijoms priimant sprendimą imtis kitų priemonių, pavyzdžiui, sunaikinti mėsą.

Veterinarijos ekspertas turi būti valstybės narės pilietis, išskyrus eksportuojančią šalį arba paskirties šalį.

Komisija valstybės narės prašymu sudaro veterinarijos ekspertų, kurių gali būti paprašyta pateikti tokias nuomones, sąrašą. Pasiųskavusi su valstybėmis narėmis, ji nustato bendrąsias įgyvendinimo taisykles, visų pirma reglamentuojančias tvarką, kurios reikės laikytis pateikiant tokias nuomones.

7 straipsnis

1. Paskirties šalys gali išduoti vienai arba kelioms eksportuojančioms šalims bendruosius arba atskirais atvejais taikomus leidimus į jų teritoriją įvežti šviežią mėsą, kuri, nesilaikant 3

straipsnio a punkto, nėra tų gyvūnų, kurie išbuvo Bendrijos teritorijoje mažiausiai dvidešimt vieną dieną iki skerdimo arba nuo gimimo, jei gyvūnai yra gimę anksčiau nei prieš dvidešimt vieną dieną.

2. Kai paskirties šalis pagal 1 dalį išduoda bendrąjį leidimą, apie tai ji nedelsdama informuoja valstybes nares ir Komisiją.

3. Kai paskirties šalis išduoda vieną iš 1 dalyje numatytų leidimų, tranzito atveju atitinkamas leidimas turėtų būti gautas ir iš tų šalių, per kurias bus gabenama šviežia mėsa.

8 straipsnis

1. Nepažeisdama 3, 4 ir 7 straipsnių nuostatų, valstybė narė, kilus pavojui, kad įvežus į valstybės narės teritoriją iš kitos valstybės narės šviežią mėsą, joje gali išplisti gyvūnų ligos, gali imtis tokių priemonių:

a) tuo atveju, kai kitoje valstybėje narėje kyla epizootinės ligos protrūkis, ji gali laikinai uždrausti arba apriboti mėsos įvežimą iš tos valstybės narės pakenktų vietovių;

b) jei epizootinė liga išplinta arba jei kyla kitos rimtos užkrečiamosios arba infekcinės gyvūnų ligos protrūkis, ji gali laikinai uždrausti arba apriboti mėsos įvežimą iš visos tos valstybės teritorijos.

2. Kiekviena valstybė narė turi nedelsdama pranešti kitoms valstybėms narėms ir Komisijai apie bet kurios 1 dalyje minėtos ligos išplitimą jos teritorijoje ir nurodyti priemones, kurių ji ėmėsi jai kontroliuoti. Be to, ji turi nedelsdama pranešti joms apie tos ligos išnykimą.

3. Apie priemones, kurių valstybė narė ėmėsi pagal 1 dalį, bei apie jų atšaukimą turi būti nedelsiant pranešama kitoms valstybėms narėms ir Komisijai, kartu nurodant tikslias tokių priemonių taikymo priežastis.

9 straipsnyje nustatyta tvarka gali būti nuspręsta pakeisti šias priemones pirmiausia siekiant užtikrinti jų koordinavimą su kitų valstybių narių priimtomis priemonėmis arba jas panaikinti.

4. Susidarius 1 dalyje numatyti padėčiai ir jei kitoms valstybėms narėms prireikia imtis priemonių pagal minėtą dalį bei taikyti pagal 3 dalį padarytus pakeitimus, 9 straipsnyje nurodyta tvarka priimamos atitinkamos nuostatos.

5. Direktyvos dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai šviežia mėsa, 8 straipsnis panaikinamas.

9 straipsnis

1. Kai reikia laikytis šiame straipsnyje nustatytos tvarkos, klausimą Veterinarijos nuolatiniam komitetui (toliau – Komitetui), įkurtam 1968 m. spalio 15 d. Tarybos sprendimu, perduoda svarstyti jo pirmininkas savo iniciatyva arba valstybės narės prašymu.

2. Komitete valstybių narių balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje. Pirmininkas nebalsoja.

3. Komisijos atstovas pateikia Komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per dvi dienas. Nuomonė patvirtinama dvylikos balsų dauguma.

4. Komisija patvirtina priemones, kurių imamasi nedelsiant, jei jos atitinka Komiteto nuomonę. Kai numatytos priemonės neatitinka Komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškiamą, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jei, praėjus penkiolikai dienų nuo informavimo dienos, Taryba nepatvirtina priemonių, Komisija patvirtina pasiūlytas priemones ir nedelsdama jas įgyvendina, nebent Taryba paprasta balsų dauguma būtų atmetusi minėtas priemones.

10 straipsnis

9 straipsnis taikomas aštuoniolika mėnesių nuo tos dienos, kurią Komitetas buvo pirmą kartą informuotas pagal 9 straipsnio 1 dalį arba remiantis kitu panašiu reglamentu.

11 straipsnis

Kol bus įgyvendintos Bendrijos nuostatos dėl šviežios mėsos importo iš trečiųjų šalių, nacionalinės nuostatos dėl iš trečiųjų šalių importuotos šviežios mėsos nėra palankesnės už tas, kurios priimamos remiantis šia direktyva.

12 straipsnis

Valstybės narės patvirtina priemones, kurios, įsigaliojusios iki 1974 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą, ir nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

13 straipsnis

1. Iki 1976 m. gruodžio 31 d. Danijai ir Jungtinei Karalystei, išskyrus Šiaurės Airiją, ir iki 1977 m. gruodžio 31 d. Airijai ir Jungtinei Karalystei leidžiama šviežios mėsos importui iš Šiaurės Airijos toliau taikyti nacionalines taisykles, susijusias su apsauga nuo snukio ir nagų ligos, kartu laikantis bendrų Europos ekonominės bendrijos nuostatų.

Iki 1976 m. gruodžio 31 d. Danijai, Airijai ir Jungtinei Karalystei leidžiama šviežios mėsos importui toliau taikyti nacionalines taisykles, susijusias su apsauga nuo kiaulių maro, kartu laikantis bendrų Europos ekonominės bendrijos nuostatų.

2. Iki 1976 m. gruodžio 31 d. atsižvelgiant į pasikeitimus veterinarijos srityje, bus apžvelgta bendra visos Bendrijos ir įvairių jos dalių padėtis.

Ne vėliau kaip iki 1976 m. liepos 1 d. Komisija pateikia Tarybai pranešimą ir, jei būtina, atitinkamus pasiūlymus, kuriuose atsižvelgiama į šiuos pasikeitimus.

14 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1972 m. gruodžio 12 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

P. LARDINOIS